

JAK MLUVIT NA SETKÁNÍCH MIMO SPOLEČENSTVÍ AA

Toto je literatura schválená
Všeobecnou konferencí služeb AA

service

ANONYMNÍ ALKOHOLICI je společenství mužů a žen, kteří spolu vzájemně sdílejí své zkušenosti, sílu a naději, že mohou vyřešit svůj společný problém a pomoci ostatním k uzdravení z alkoholismu.

- Jediným požadavkem členství v AA je touha přestat pít. Členové AA neplatí žádné příspěvky nebo poplatky za členství. Jsme soběstační díky vlastním dobrovolným příspěvkům.
- AA nejsou spřízněni s žádnou sektou, církví, politickou organizací ani s jakoukoliv jinou institucí, nepřejí si zaplést se do jakékoliv rozepře, nepodporují žádné programy ani žádným jiným programům neodporují.
- Naším hlavním cílem je zůstat střízliví a nápomáhat ostatním alkoholikům k dosahování střízlivosti.

Copyright © 1974, 1981
Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
475 Riverside Drive
New York, NY 10115

Mail address: Box 459 Grand Central Station
New York, NY 10163

www.aa.org

Poštovní adresa: Ambrožova 729
500 02 Hradec Králové

www.anonymnialkoholici.cz

Jak mluvit na setkáních mimo společenství AA

Skupiny AA a centrální kanceláře služeb dostávají stále větší množství žádostí, aby členové AA hovořili na setkáních mimo společenství, na setkáních se zástupci organizací, které se chtějí dozvědět více o přístupu společenství AA k otázkám alkoholismu. Tyto skutečnosti vyvolaly velké množství dotazů typu: „Měl bych?“, „Co mám říkat?“, a „Jak to mám říci?“.

Obsah

Měli bychom takové promluvy uskutečňovat?	9
Kdo je k nim oprávněn?	10
O čem při nich hovořit?	10
Užitečné letáky a směrnice.	10
Měl bych říci svůj příběh?.	11
Informace na setkáních mimo AA.	11
Udržujeme si náš amatérský statut	12
Promluva k lidem ze specializovaných skupin	13
Stručný popis promluvy	13
Dvacet otázek nejčastěji kladených na setkáních mimo společenství AA.	15
Jak může člověk, který není alkoholik, pomoci?.	15
Jaká bezpečnostní opatření by měli členové AA přijmout, když vyprávějí svůj osobní příběh uzdravení na setkání mimo AA?	21
Zodpovědnost společenství za udržení informovanosti druhých lidí.	21
Dvanáct tradic	23

Měli bychom takové promluvy uskutečňovat?

Každá skupina AA sama rozhoduje o potřebě vyslání řečníka na setkání s lidmi mimo AA nebo na jakémkoliv podobné setkání. Někdy žádající organizace naznačí, že se její zájem více týká problematiky alkoholismu než společenství AA jako takového. Pak může skupina postoupit tyto žádosti některé státem podporované nebo soukromé agentuře, která se zabývá alkoholismem v širším slova smyslu. Pokud bude člen AA hovořit na setkání mimo AA o společenství AA a programu uzdravení, je to zcela v souladu s tradicemi, za předpokladu, že bude dodrženo několik jednoduchých preventivních opatření (viz str. 10).

V mnoha regionech považují skupiny tento typ promluvy za jeden ze základních pilířů programu AA pro informování veřejnosti, který je velmi účinný. Tyto skupiny věří, že jim tyto promluvy poskytují úžasnou příležitost projevit ochotu chovat se „vstřícně k našim přátelům“, k informování veřejnosti o poslání AA v komunitách a k předávání poselství uzdravení alkoholikům prostřednictvím třetích osob, což je nejpodstatnější. Velká část dnešních nově příchozích totiž kontaktuje AA na základě doporučení svého dobrého přítele, který není alkoholik – lékaře, duchovního, právníka, sociálního pracovníka, zaměstnavatele, zástupce odborů, příbuzného nebo přítele, který má o AA kladné informace.

Kdo je k nim oprávněn?

Při snaze o předávání poselství prostřednictvím třetích osob tím, že hovoříme na setkání lidí mimo společenství AA, berou na sebe členové AA velkou zodpovědnost. I když jsou dostatečně opatrní a vysvětlí, že nehovoří za AA jako celek, mnoho lidí z publika si založí svůj dobrý nebo špatný názor na společenství na základě toho, co je řečeno a jak je to řečeno. Reakce posluchačů, kteří nejsou alkoholiky, a jejich následné doporučení společenství AA alkoholikům, či naopak neochota AA doporučit mohou jednoho dne znamenat rozdíl mezi životem a smrtí alkoholika, který ještě trpí.

Jakkoliv jsou tyto úvahy závažné, neznamenají, že by zodpovědnost měla být omezena pouze na vyškolené řečníky AA nebo na „starší, zkušené státníky či státnice“.

Člen AA, který je střízlivý ve společenství AA dostatečně dlouhou dobu, aby mohl smysluplně vyprávět o našem programu uzdravení – o krocích, tradicích a službě, by měl být schopen odvést dobrou práci.

O čem při nich hovořit?

Při promluvách ke skupinám lidí mimo společenství AA mohou členové společenství čerpat z velkého množství informací, které nabyli vlastní zkušeností, z toho, co se naučili ze zkušeností ostatních členů a z různých brožurek či ostatní literatury, kterou nabízí Kancelář všeobecných služeb. Problémem je obvykle výběr správné literatury. Některé doporučené letáky a materiály poskytující základní informace jsou:

- „Často kladené otázky“
- „AA ve vaší komunitě“
- „Průzkum mezi členy AA“
- „Chápání anonymity“

- „Jestliže jste profesionál“
- „Krátký průvodce AA“
- „Jak členové AA spolupracují“
- „Fakta a skutečnosti o AA“
- „Anonymní alkoholici očima jednoho z členů“
- „Informace o Anonymních alkoholících“

Z Kanceláře všeobecných služeb můžete také obdržet směrnice k následujícím tématům:

Výbory pro léčebny, Výbory pro věznice, Spolupráce se soudy a podobnými institucemi, Archivy, Finance, Služby invalidním alkoholikům, Služba na telefonu, Centrální kanceláře a kanceláře Interskupin, Vztah mezi AA a A kluby, Členové AA zaměstnaní na poli alkoholismu, Konferenční a sjezdy, Spolupráce s lékařskou komunitou, Literární komise, Předávání poselství sluchově postiženým a Vztah mezi AA a Al-Anon.

Často si klademe následující otázku: „Měl bych říci svůj příběh?“ Členové AA, kteří mají zkušenosti s těmito promluvami, vědí, že běžný člověk chce slyšet co jsou Anonymní alkoholici, co dělají, co mohou udělat pro účinnou spolupráci, a nechce slyšet vyprávění osobního příběhu podobného těm, které členové obvykle sdělují na setkáních AA.

Na druhé straně zkušení řečníci poznali, že je vhodné použít příhody z vlastní pijácké minulosti, aby názorně doložili svá tvrzení. Odvolání se na progresivní charakter alkoholismu nebo stručné nastínění vašeho životního příběhu může zbytku vašeho sdělení propůjčit přesvědčivost.

Na straně 15 tohoto letáčku začíná soubor otázek, které na setkáních obvykle kladou lidé, kteří nejsou alkoholiky. Tyto otázky jsou výsledkem průzkumu mezi skupinami a jednotlivci v různých částech Spojených států a v ostatních zemích, který provedla Kancelář všeobecných služeb AA. Počet otázek, které budete schopni zodpovědět, je úměrný času, který bude k dispozici a závisí na tom, zda bude po vaší promluvě prostor vyhrazený pro otázky a odpovědi.

Témata, která pro diskusi zvolíte, budou do jisté míry také záviset na posluchačích, ke kterým budete promlouvat. Pokud budete například hovořit ke skupině lékařů nebo duchovních, budete chtít zdůraznit jiné body, než kdybyste hovořili ke skupině středoškolských studentů. Zde uvádíme několik doporučených informací, které byste měli o vašem publiku vědět.

Obecné informace

1. Jaké je povolání posluchačů?
2. Pokud jsou členy nějaké organizace, čím se tato organizace zabývá? Jaké postoje zastává?
3. Proč tato organizace pořádá toto setkání?

Specifické informace

1. Jaké jsou v současné době hlavní aktivity této organizace?
2. Jaká je její charakteristika?
3. Na co jsou její členové hrdí?
4. Proč si pozvali členy AA k promluvě?

Udržujme si náš amatérský statut

Při promluvách ke skupinám lidí mimo společenství AA dbají členové AA důsledně na zachování vlastního amatérského statutu. Neprohlašují, že jsou specialisty na lékařské, fyziologické nebo psychologické stránky alkoholismu. A přesto je samozřejmé, že lidé budou na těchto setkáních klást i takové otázky o alkoholismu, které nemají vazbu ke společenství AA. Když k tomu dojde, řečník se pokusí odpovídat smysluplně a bez zbytečného dogmatismu, aby uspokojil zvědavost posluchačů, kteří nejsou alkoholiky. Z tohoto důvodu uvádíme v této brožuře některé otázky a doporučené odpovědi o „alkoholismu a alkoholících“.

Promluva k lidem ze specializovaných skupin

Jestliže máte příležitost hovořit k některé z velmi úzce specializovaných skupin lidí (např. právníci, úředníci vězenské služby, lidé z průmyslových závodů nebo lékaři), je vhodné, abyste nahlédli do brožurek, které jsou právě těmto skupinám určeny. Zde uvádíme příklady. Pro duchovní – „Dotazy duchovních o anonymních alkoholících“ a pro lékaře – „AA jako zdroj informací pro zdravotníky“.

Můžete posluchačům navrhnout, aby si nechali tyto brožury poslat a nebo je můžete přinést s sebou ze zásob vaší skupiny. Pokud hovoříte k výše zmíněným skupinám, je také vhodné použít následující materiály: „AA ve vaší komunitě“ (jak se společenství zapojuje do činnosti komunity při pomoci alkoholikům), „Průzkum mezi členy AA“ (souhrn průzkumu mezi členy AA v USA a Kanadě) a brožurku „Jestliže jste profesionál“. Lze také využít letáček „Letný pohled na AA“, který na podobných setkáních obvykle bývá k dispozici.

Stručný popis promluvy

1. Úvod

Identifikujte se jako alkoholik (obvykle uvádíme pouze křestní jméno); požádejte o respektování anonymity, vysvětlíte důvody – uveďte například tradice atd. Letáček s následujícím krátkým prohlášením o anonymitě můžete získat v Kanceláři všeobecných služeb:

Možná je zde mezi vámi někdo, kdo není seznámen s naší tradicí týkající se osobní anonymity ve vztahu k veřejnosti:

„Naše vztahy k veřejnosti jsou založeny spíše na přitažlivosti než na reklamě, musíme vždy zachovávat osobní anonymitu na úrovni tisku, rozhlasu a filmu.“

Proto vás žádáme, abyste žádného řečníka AA – ani žádného jiného člena AA – laskavě neuváděli ve zveřejňovaných zprávách o našich setkáních nebo ve veřejném vysílání plným jménem. Tato prosba se vztahuje i na nové informační technologie, jako je internet.

Zajištění anonymity je pro naše úsilí o pomoc ostatním problémovým pijákům, kteří by se mohli připojit k našemu programu uzdravení, podstatné. A naše tradice, která hovoří o anonymitě, nám připomíná, že principy AA mají přednost před osobnostmi.

Tento letáček je možné rozdat mezi posluchače.

2. Anonymní alkoholici
 - a. Co je společenství AA (Preambule – na vnitřní straně obálky tohoto letáku)
 - b. Dvanáct kroků (jak vám pomohly)
 - c. Dvanáct tradic
 - d. Popis jednotlivých typů setkání (otevřená, uzavřená a informační setkání)

3. Příběh vašeho uzdravení
 - a. Způsoby pití a zážitky
 - b. Proč jste se rozhodli vyhledat pomoc
 - c. Co jste našli v AA a co vám pomohlo
 - d. Jak se cítíte nyní a jaký je váš život dnes

4. Jak můžeme pracovat společně
 - a. Jak se spojit s AA
 - b. Co můžeme dělat (viz brožura „Jak členové AA spolupracují“)
 - c. Co dělat nemůžeme (viz „AA ve vaší komunitě“ a „Problémy jiné než alkohol“)
 - d. Proč jsou znalosti o alkoholismu a o AA důležité

Dvacet nejčastěji kladených otázek na setkáních mimo společenství AA

Tyto otázky byly vybrány na základě průzkumu, o kterém jsme se již v této brožuře zmínili. (Odpovědi na mnoho dalších otázek jsou obsaženy v brožurce „44 otázek“ a další literatuře AA.)

Členové AA vždy zdůrazní, že nehovoří za AA jako celek, ale očekává se od nich, že odpoví na tyto nebo jiné otázky na základě svého osobního výkladu a zkušeností a svými vlastními slovy.

1. Co jsou Anonymní alkoholici? Preambule (uvedená na vnitřní straně obálky této brožurky) je nejčastěji používanou definicí. AA mají nyní více než dva miliony členů ve více než 180 zemích.

2. Jak AA začali? Newyorský makléř, který vystřízlivěl koncem roku 1934, si uvědomil, že mu úsilí pomoci ostatním pijákům pomáhá při udržování střízlivosti. Při obchodní cestě do města Akron v roce 1935 se setkal s chirurgem, který byl alkoholikem. Když se lékař uzdravil, začali spolu vyhledávat další alkoholiky. Hnutí se rozšířilo a získalo své jméno díky vydání knihy Anonymní alkoholici v roce 1939.

3. Jak AA pracuje? Hlavně prostřednictvím místních setkání, kde alkoholici pomáhají jeden druhému s používáním programu uzdravení AA (viz další otázka).

4. Co je to Dvanáct kroků? Principy založené na reálných zkušenostech získaných při

uzdravování zakládajících členů. Nejsou to jenom nástroje k udržení střízlivosti, je to doporučený program pro život.

5. Co je otevřené setkání? Setkání skupiny AA, kterého se může zúčastnit kdokoli – alkoholik i člověk, který není alkoholikem. Setkání zpravidla zahajuje a končí sekretář, který také představuje jednotlivé řečníky (jsou to téměř vždy členové AA, stejně jako sekretář). Ti mluví o svých životech před a po vstupu do AA a mohou vyjádřit své osobní vnímání programu AA.

6. Jak je AA organizováno? Velmi neformálně. Skupiny si volí své služebníky na omezenou dobu. Tito služebníci slouží, ale nevládnou. Každá skupina si může zvolit svého delegáta, který se zúčastňuje setkání oblastní interskupiny a pomáhá zvolit delegáta na Všeobecnou konferenci služeb (USA a Kanada), která je spojnicí mezi skupinami a Všeobecnou služební radou důvěrníků. Delegáti konference a důvěrníci jsou také služebníci, kteří nevládnou.

7. Co jsou Tradice AA? Jsou to doporučené principy, které zajišťují přežití a růst skupin a AA jako celku.

8. Jak může jednotlivec vstoupit do AA? Vstoupí jednoduše tím, že začne navštěvovat setkání místní skupiny. Nově příchozí mohou zavolat místní kancelář AA, napsat do Kanceláře všeobecných služeb, nebo je do AA nasměruje přítel, příbuzný nebo některý z profesionálů. Ale rozhodnutí o vstupu závisí na alkoholikovi samotném. Jediným požadavkem pro členství je touha přestat pít.

9. Co stojí členství v AA? Nic.

10. Jak je AA financováno? Dobrovolné příspěvky, které jsou přijímané pouze od členů, financují činnost skupiny a pomáhají financovat národní a mezinárodní služby v AA.

11. Je mezi členy AA mnoho žen? Asi jedna třetina členů jsou ženy.

12. Jak úspěšné je AA? Poslední průzkum (USA/Kanada) ukazuje, že 50% členů je střízlivých více než pět let a v rozmezí mezi jedním rokem střízlivosti a pěti lety je 24% členů.

13. Zdá se, že AA pro někoho nefunguje. Proč? AA funguje pro ty, kteří opravdu chtějí přestat pít a jsou schopni dávat tomuto předsevzetí absolutní prioritu.

14. Je AA spojeno s nějakou jinou organizací? Ne, ale spolupracuje s ostatními subjekty, které usilují o pomoc alkoholikům.

15. Je AA náboženskou společností? Ne – sdružuje lidi různého vyznání, agnostiky a ateisty.

16. Je AA abstinčním hnutím? Ne. Jako společnost nemá AA žádný názor na otázku, zda by ostatní lidé měli pít či nikoliv. Členové AA si jasně uvědomují, že nemohou bezpečně zvládnout pití alkoholu.

17. Co je alkoholismus? AA ho chápou jako nemoc, a ne jako morální selhání. Je to progresivní nemoc, která se pokračujícím pitím zhoršuje, je nevyлéčitelná a postihuje tři stránky osobnosti – fyzickou, mentální a duchovní – a její vývoj může být zastaven uplatňováním programu AA.

18. Kdo je alkoholik? Velká různorodost členů AA naznačuje, že touto nemocí může trpět téměř každý člověk. Pokud má pití nepříznivý vliv na některou část života lidského jedince, a on stále nemůže přestat pít, pak je, podle názoru většiny členů AA, tento člověk alkoholikem.

19. Na jaké příznaky by se měli lidé zaměřit, aby se mohli rozhodnout, zda mají problém s alkoholem? Toto jsou podle zkušeností členů AA některé příznaky, které jsou obecně spojovány s alkoholismem:

- Pijete, abyste se uvolnili při řešení problémů.
- Pijete, když jste podráždění, znechucení, vztekli a nešťastní.
- Pijete o samotě.

- Začínáte mít problémy v práci nebo ve škole a tyto problémy jsou spojeny s alkoholem.
- Jakmile začnete pít, ztrácíte kontrolu nad množstvím vypitých skleniček.
- Pijete ráno.
- Pijete hltavě.
- Zapomínáte, co jste dělali, když jste byli opilí.
- Lžete o svém pití.
- Opijete se, i když nechcete.
- Myslíte si, že je v pořádku, když hodně pijete.

20. Co může člověk, který není alkoholik, udělat, aby pomohl? Odpovědi na tuto otázku jsou různé a do značné míry závisí na znalosti konkrétního zaměření skupiny posluchačů. Pokud jsou to například profesionálové – lékaři, sestry, právníci, sociální pracovníci nebo duchovní – víte, že nemocní alkoholici a jejich rodiny k nim přicházejí se žádostí o pomoc. Pokud to profesionálové nejsou, bude nemocný alkoholik obvykle jejich přítelem, známým, příbuzným nebo sousedem. Nebo mohou mít podezření, že mají problém sami. Proto se snažte, aby pochopili důležitost jejich role jako člověka, který přichází k nemocnému alkoholikovi s vědomím, že alkoholismus je nemoc a že naděje na uzdravení je ve společenství AA.

Posluchače můžete také odkázat na místní skupiny Al-Anon:

PRAHA Poříčí 16, Praha 1

Helena: 602 621 117

praha@alanon.cz

OSTRAVA Hornická poliklinika, Sokolská 81,
Moravská Ostrava

Květa: 723 572 833, Yveta: 739 054 646

ostrava@alanon.cz

BRNO Vídeňská 225/3, Kounicova 3

Alena M.: 774 259 734

Veronika: 608 313 787

brno@alanon.cz

nebo na Celosvětovou služební kancelář Al-Anon 1600 Corporate Landing Parkway, Virginia Beach, VA 23454-5617. Rodinné skupiny nejsou spojeny s AA, ale velmi přispěly ke zvýšení povědomosti o tom, jak alkohol postihuje rodinu.

Některá doporučení pro lidi, kteří nejsou alkoholiky. Jistě budete vědět o mnoha dalších, která můžete nabídnout. Lidé mimo společenství AA mohou pomoci například:

a. Nabídnutím pomoci při kontaktování AA prostřednictvím čísel v telefonním seznamu nebo jinými dostupnými prostředky s vysvětlením, že členství s sebou nenese žádné povinnosti. Nabídněte jim místní telefonní čísla AA a Al-Anon.

b. Nabídnutím doprovodu alkoholika na otevřené setkání AA z důvodu získání informací. Budete vítáni.

c. Vysvětlením potencionálním alkoholikům, že pouze oni sami vědí, zda jsou skutečnými alkoholiky, a doporučením pohovoru s někým z AA, který by jim mohl pomoci tento problém vyjasnit.

d. Vedením hovoru s nemocným alkoholikem pouze v termínech doporučování, vyhnutím se hrozbám nebo nátlaku, protože rozhodnutí musí a může udělat pouze alkoholik sám.

e. Zlepšením si osobního porozumění AA tím, že se zúčastní otevřených setkání AA a přečtou si literaturu AA, včetně knihy Anonymní alkoholici. Vysvětlením nemocnému alkoholikovi, že Modrá kniha je všeobecně chápána jako základní literatura AA, která byla poprvé vydána v roce 1939, ve druhém vydání vyšla v roce 1955 a ve třetím vydání v roce 1976 a lze ji koupit ve většině místních skupin nebo objednat přímo na adrese General Service Office, Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163.

- f.** Předáním knihy a ostatní literatury AA nemocnému alkoholikovi s tím, že jsou to zajímavé materiály, které stojí za přečtení.
- g.** Využitím svého vlivu v komunitě, aby pomohli ostatním lidem, kteří nejsou alkoholiky, lépe pochopit problémy a potřeby alkoholiků a zprostředkovat pomoc, která je k dispozici v AA.
- h.** Zavoláním do společenství AA, kdykoliv je pomoc společenství AA potřeba.

Jaká bezpečnostní opatření by měli členové A.A. podniknout, když hovoří o svých osobních příbězích uzdravování se na setkání mimo AA?

1. Řečníci oznámí, že hovoří pouze za sebe, a ne za společenství AA jako celek.
2. Pokud je v komunitě známo, že jsou řečníci členové AA, mohlo by být jejich členství odhaleno v tisku, i když neuvědou své celé jméno. Aby k tomu nedošlo, objasní členové AA Tradice anonymity členů lidem, kteří setkání připravují. Člen AA nebo sekretář setkání může přečíst Tradice před promluvou a požádat o jejich respektování. (Letáček obsahující stručné prohlášení o našich tradicích, které se týkají anonymity, můžete získat v GSO, viz str. 11–12.)
3. Pokud je v rámci setkání zahrnuta propagace, je potřeba věnovat pozornost tomu, aby nebylo jméno AA spojováno s aktivitami ostatních organizací.
4. Pokud mají členové AA jakékoli pochybnosti o tom, zda hovořit na konkrétním setkání skupiny lidí, kteří nejsou členy AA, mohou promluvu konzultovat s místní skupinou nebo regionální interskupinou před přijetím pozvání (viz 4. tradice).

Zodpovědnost společenství za udržování informovanosti lidí

V roce 1956 schválila konference toto stručné prohlášení týkající se zásad společenství AA v oblasti informování široké veřejnosti:

„Ve všech vztazích k veřejnosti má společenství AA jediný cíl – pomáhat stále trpícím alkoholikům. Neustále si uvědomujeme důležitost osobní anonymity, a proto věříme, že tohoto cíle

můžeme dosáhnout tím, že seznámíme trpící alkoholiky a ty, kteří se mohou zajímat o řešení tohoto problému, s našimi vlastními zkušenostmi, které jsme získali při učení se životu bez alkoholu, jako jednotlivci i jako společenství.

Věříme, že by naše zkušenost měla být volně dostupná pro všechny, kdo o ni projeví upřímný zájem. Dále si myslíme, že všechno naše úsilí v této oblasti by mělo odrážet naši vděčnost za dar střízlivosti, a také si uvědomujeme, že mnoho lidí mimo společenství AA je obdobně jako my znepokojeno vážným problémem alkoholismu.“

V roce 1960 bylo výše uvedené prohlášení rozšířeno a rada důvěrníků schválila několik směrnic, které by měla Komise pro informování veřejnosti dodržovat při sdělování informací o společenství AA hromadným sdělovacím prostředkům. Mezi těmito zásadami, které mohou být také uplatňovány při promluvách na veřejnosti, jsou uvedeny následující:

„Sdělované informace musí být faktické; musíme se pečlivě vyhýbat vychloubání se nad ostatními subjekty, které se zabývají problémem alkoholismu, a projevování nesouhlasu s jejich činností. Dále se musíme zdržet zapojování se do jakýchkoliv sporů, zejména formou stížností nebo podporou druhých stran.

Při hovoru bychom měli mít na mysli, že naše zkušenosti v oblasti alkoholismu jsou omezeny na témata týkající se Anonymních alkoholiků a programu uzdravování; proto bychom měli všechna prohlášení, týkající se jiných nebo širších stránek problému alkoholismu připisovat důvěryhodným zdrojům stojícím mimo společenství a uvádět jejich jméno.“

Dvanáct tradic Anonymních alkoholiků

1. Naše společné blaho by mělo být na prvním místě, osobní uzdravení závisí na jednotě AA.
2. Pro účely naší skupiny je zde pouze jedna konečná autorita – milující Bůh, tak jak se projevuje sám v našem skupinovém svědomí. Naši vedoucí jsou pouze důvěryhodní služebníci; nevládnou nám.
3. Jediným požadavkem pro členství v AA je touha přestat pít.
4. Každá skupina by měla být autonomní s výjimkou případů, které ovlivňují ostatní skupiny nebo AA jako celek.
5. Každá skupina má pouze jediný hlavní účel – předávat poselství alkoholikovi, který ještě trpí.
6. Skupina AA by nikdy neměla podporovat ani financovat jakékoliv příbuzné zařízení nebo podnik stojící mimo AA, ani mu propůjčovat jméno AA, aby nás problémy peněz, majetku a prestiže neodváděly od našeho hlavního účelu.
7. Každá skupina AA by měla být plně soběstačná a odmítat příspěvky z vnějšku.
8. Anonymní alkoholici by měli navždy zůstat neprofesionálními, i když naše střediska služeb mohou zaměstnávat specializované pracovníky.
9. AA jako takové by nikdy nemělo být organizováno, ale my můžeme vytvářet služební rady nebo komise přímo odpovědné těm, kterým slouží.
10. Anonymní alkoholici nemají názor na záležitosti mimo společenství, proto by jméno AA nemělo být nikdy zataženo do veřejných sporů.
11. Naše vztahy k veřejnosti jsou založeny spíše na přitažlivosti než na reklamě, musíme vždy zachovávat osobní anonymitu na úrovni tisku, rozhlasu a filmu.
12. Anonymita je duchovním základem všech našich tradic, která nám stále připomíná, abychom kladli principy před osobnosti.

Jsem zodpovědný...

Když kdokoliv kdekoliv
napřáhne ruku s žádostí o pomoc,
chci, aby tam ruka AA byla
vždy k dispozici.
A za to jsem zodpovědný.